

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29938

Kl. 28 a, 12

„Pannonia” Báránybörnemesítő és Kereskedelmi R. T., Ujpest

C14c 9/00

Sposób uszlachetniania skórek futerkowych

Zgłoszono 29 lipca 1936

Udzielono 18 lipca 1941

Pierwszeństwo: 1 sierpnia 1935 dla zastrz. 1 i 3 (Węgry)

aur

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób uszlachetniania skórek futerkowych wszelkiego rodzaju, a zwłaszcza skórek jagniąt, dzięki czemu futra te zachowują swój pierwotny połysk lub połysk nadany im przez przeróbkę, miękkość w dotyku, jak również wszelkie inne właściwości, uzyskane np. przez odpowiednie rozciąganie. Wskutek zastosowania sposobu według wynalazku włos futerek nie kurczy się później, a oprócz tego elastyczność skórek futerkowych powiększa się.

Wynalazek polega zasadniczo na traktowaniu skórek futerkowych substancjami, z których tworzą się na włosach, ewentualnie wewnątrz włosów, nierozpuszczalne w wodzie produkty kondensacji lub polimeryzacji. Jako takie substancje stosuje się prze-

de wszystkim żywice sztuczne lub też produkty podobne do żywic sztucznych.

Przez żywice sztuczne rozumie się nie tylko żywice syntetyczne (produkty kondensacyjne fenolo - aldehydowe, żywice gliptalowe itd.), lecz również żywice wytworzone przez polimeryzację aldehydów, ketonów lub ich mieszanin, a wreszcie żywice utworzone przez kondensację samych niefenolowych substancji organicznych, względnie przez kondensację tychże substancji z aldehydami lub fenolami, których produktami wyjściowymi są połączenia alifatyczne lub aromatyczne (połączenia poliwinylowe lub podobne), żywice mocznikowo - aldehydowe, żywice sztuczne z aldehydów i zasad organicznych, nie posiadających właściwości mocznika, żywice

sztuczne z chemicznie zmienionych żywic naturalnych, żywice z benzoenu (żywice kumaronowe), olej drzewny, olej ziemny i podobne substancje.

Przez produkty podobne do żywic sztucznych rozumie się produkty kondensacji i polimeryzacji znane jako garbniki sztuczne, a więc np. produkt kondensacji kwasu krezylosulfonowego lub kwasu naftalinosulfonowego z aldehydami. Substancje te można traktować w obecności lub nieobecności katalizatorów i substancji kontaktowych, używanych w odnośnych gałęziach przemysłu.

Dla uzyskania kondensacji końcowej obok działania czysto chemicznego stosuje się również działanie ciepła, np. traktowanie skórek futerkowych parą.

Dla wynalazku jest sprawą istotną, aby posługiwano się takimi substancjami i w takich stężeniach oraz przeprowadzano reakcję w taki sposób, żeby powstające produkty kondensacji lub polimeryzacji nie sklejały poszczególnych włosów skórek futerkowych ze sobą.

Wynik ten uzyskuje się najlepiej przez unikanie składników, których cząsteczki są tak duże, iż produkty reakcji nie mogą dostać się do wnętrza poszczególnych włosów futra. Te same względy są miarodajne również wówczas, gdy traktowanie włosów ma nastąpić za pomocą roztworów dostępnych w handlu produktów kondensacji lub polimeryzacji w rozpuszczalnikach organicznych, ponieważ również i w tym przypadku kondensacja końcowa może nastąpić dopiero na zasadzie procesów chemicznych lub termicznych.

O ile futra mają później stykać się z ciałem ludzkim, stosowane produkty kondensacji lub polimeryzacji nie powinny wywierać żadnego działania szkodliwego na skórę ludzką.

Najczęściej pracuje się w obecności substancji kontaktowych, kwasów organicznych lub nieorganicznych, np. kwasu

siarkowego. Poza tym katalizatory odpowiednie stanowią np. chlorek glinu, chlorek magnezowy, żywice naturalne (kalafo니아) i podobne produkty.

Przykład 1. 3% kwasu salicylowego dodaje się do 15% formaldehydu w roztworze wodnym, po czym dodaje się jako katalizatora na każdy litr roztworu 10 gr chlorku glinu. Skórki traktuje się tą cieczą, przy czym kondensację doprowadza się do końca przy ogrzewaniu do 120°C.

Przykład 2. Połowicznie spolimeryzowany roztwór 5% mocznika, 5% gliceryny i 2% kwasu winnego nakłada się na włos skórki futerkowej w sposób opisany w przykładzie 1 i kondensuje przez traktowanie parą.

Skórki futerkowe, potraktowane w powyższy sposób, są w wysokim stopniu niewrażliwe na wilgoć, dzięki czemu wykonane z nich futra nie zmieniają się przy przechowywaniu, przy noszeniu oraz w trakcie przeróbki.

Skórki futerkowe można traktować w sposób powyżej opisany niezależnie od zwykłej przeróbki normalnej, np. traktować w ten sposób wstępnie, jednak jest rzeczą korzystniejszą sposób według wynalazku stosować w trakcie przeróbki normalnej. Rzeczą szczególnie korzystną jest wytwarzanie lub nakładanie produktów kondensacji lub polimeryzacji na włos skórki podczas traktowania skórek parą. Nakładanie składników reakcyj lub roztworu gotowych produktów kondensacji lub polimeryzacji może odbywać się przed działaniem pary i podczas działania pary lub tylko podczas działania pary i to przez zanurzanie, smarowanie lub natryskiwanie skórek futerkowych.

Można również skórki traktować w sposób zwykły substancjami dodatkowymi (wypełniającymi), środkami używanymi do apretury, substancjami nadającymi włosowi skórek futerkowych połysk. Jest również rzeczą możliwą dodawanie tych sub-

stancji do składników reakcji lub do rozczynów, które się ma stosować.

Skórki futerkowe, potraktowane według wynalazku niniejszego, uzyskują bardzo cenne właściwości, które zachowują bez najmniejszej zmiany nawet podczas długiego magazynowania i noszenia. Traktowanie żywicami sztucznymi lub produktami podobnymi do żywic sztucznych zwiększa zasadniczy połysk włosów skórek, zwłaszcza jeżeli włos traktuje się równocześnie z działaniem pary, przy czym pierwotna miękkość i giętkość tych skórek pozostaje bez zmiany. Uszlachetnianie skórek futerkowych jest więc według wynalazku zasadnicze i trwałe.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e.

1. Sposób uszlachetniania skórek futerkowych, zwłaszcza skórek z włosami silnie skręconymi, np. skórek jagnięcych, znamieny tym, że włosy skórek tych poddaje się działaniu aldehydów, zwłaszcza formal-

dehydu, a także działaniu formaldehydu i mocznika, tiomocznika, lub też formaldehydu i aromatycznych kwasów sulfonowych, rozpuszczalnych w wodzie, wytwarzających na włosach lub we włosach nierozpuszczalne w wodzie produkty kondensacji i zabezpieczających włosy od sklejanienia się.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że przeprowadza się go w obecności katalizatorów.

3. Sposób według zastrz. 1 — 2, znamieny tym, że substancje wchodzące w reakcję ze sobą nakłada się na włosy przez zanurzanie, nakładanie szczotką lub spryskiwanie przed oddziaływaniem pary lub po tym oddziaływaniu albo przed prasowaniem lub po nim.

„P a n n o n i a“
B á r á n y b ö r n e m e s i t ö
é s K e r e s k e d e l m i R. T.
Zastępca: inż. W. Suchowiak
rzecznik patentowy